

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.817 van 1 april 2003
in de zaak A. 101.262/XIV-2418.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. BELDERBOSCH,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Belgiëlei 15 bus 10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 5 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 11 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 februari 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 2 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 3 mei 2000 en zich vluchteling verklaart op 4 mei 2000; dat op 11 oktober 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 5 februari 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd;

“Aan betrokkene werd op 19 december 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 oktober 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel in essentie opwerpt dat enkel de minister van Binnenlandse Zaken en niet de commissaris-generaal de bevoegdheid heeft om te beslissen tot weigering van verblijf op grond van artikel 52, § 2, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat noch de artikelen 57/6 tot en met 57/10 noch de artikelen 63/2 tot en met 63/5 van de Vreemdelingenwet dergelijke bevoegdheid voor de commissaris-generaal vermelden; dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62, eerste lid van de Vreemdelingenwet opwerpt, in essentie omdat de verwijzing in de bestreden beslissing naar artikel 52, § 2, 4/ van dezelfde wet als motivering kennelijk onvoldoende is, nu de commissaris-generaal zich niet op dat artikel kan steunen;

2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal de weigering van verblijf, waartoe de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken had besloten, met de

bestreden beslissing bevestigt omdat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping en de vraag om inlichtingen binnen de maand na de verzending ervan met toepassing van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van het dringend beroep over dezelfde beslissingsbevoegdheid beschikt als de minister van Binnenlandse Zaken wat betreft de beoordeling van de ontvankelijkheid van de asielaanvraag; dat hij deze dan ook onontvankelijk kan verklaren om dezelfde redenen als deze welke door artikel 52, § 2 van de Vreemdelingenwet worden voorzien; dat de commissaris-generaal dientengevolge niet artikel 52, §2, 4/ van de Vreemdelingenwet heeft geschonden, noch de motiveringsplicht door de verwijzing naar dat artikel noch zich aan machtsoverschrijding schuldig heeft gemaakt; dat de beide middelen ongegrond zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één april tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

De griffier,

M. MILOJKOWIC.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

C. ADAMS.